

РЕШЕНИЕ

№ 1198

гр. Варна, 12.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в публично заседание на трети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Светла В. Пенева

Членове: Красимир Т. Василев
Мирела Огн. Кацарска

при участието на секретаря Цветелина Н. Ц.ова
като разгледа докладваното от Красимир Т. Василев Въззивно гражданско дело № 20223100501879 по описа за 2022 година

Производството е по реда на глава XX от ГПК, въззивно е и е образувано по повод въззивна жалба на А. Л. В. срещу Решение № 260302 от 07.06.2022 година постановено, по гр.д. № 1888/2021 година, по описа на ВРС, в частта, с което е бил уважен предявения от „Енерго Про Продажби“ АД, против А. Л. В. отрицателен установителен иск за ПРИЕМАНЕ ЗА УСТАНОВЕНО между страните по делото, че В. дължи на дружеството сумата от 2 583.23 лева, представляваща стойност на потребена ел енергия за периода 28.06.2017 година до 27.06.2018 година, за която е била издадена фактура № 0280914615 от 10.06.2019 година за обект на потребление ***.

В жалбата са въведени оплаквания за неправилност и необоснованост на обжалваното решение, както и за постановяването му в разрез с доказателствата по делото. Твърди се, че съдът не е отчетел редица обстоятелства – както наличната нормативна уредба, така и представените от ищците доказателства – писмени и гласни. По същество се настоява съдът да отмени атакувания съдебен акт и да отхвърли предявения иск.

По делото е бил депозиран отговор от страна на „Енерго Про Продажби“ АД, с които се оспорва жалбата и се настоява решението да бъде потвърдено.

Пред съда и двете страни поддържат заявените от тях процесуални позиции, като всяка навежда аргументи в тази насока.

След като се запозна с материалите по делото и със застъпените от страните становища, ВОС намери за установено следното:

Производството пред ВРС е образувано по повод предявен от „Енерго –

Про Продажби” АД, ЕИК 103533691 против А. Л. В., иск с правно основание чл.124, ал.1, вр.чл.422 ГПК да бъде прието за установено в отношенията между страните, че дължи на дружеството сумата от 3099.88 лева, представляваща стойност на потребена ел енергия за периода 28.06.2017 година до 27.06.2018 година, за която е била издадена фактура № 0280914615 от 10.06.2019 година за обект на потребление ***.

Твърди се в исковата молба, че ответницата е потребител на ел. енергия за посочения адрес, както и че при проверка, обективирана в КП № 1202257 от 27.06.2018 година е установено отчитането на ел енергията в невизуализирани регистри 1.8.3 и 1.8.4

Видно е от приложеното по делото Становище 05.08.2019 година, че допълнително е била начислена ел енергия в размер на 16 689 кв часа.

Експертизата е извършена от БИМ, Главна дирекция „Мерки и измервателни уреди”, Регионален отдел – Русе е дала основание да се състави Констативен протокол № 975 от 28.05.2019 година, като от него е видно, че при софтуерно четене е установена намеса в тарифната схема на електромера, конкретно - наличие на преминала енергия по тарифа 1.8.3. – 9690.364 и тарифа 1.8.4 – 6999.379 кв. часа., които не се визуализира на дисплея.

Пред ВРС е проведена СТЕ, от заключението на която и обясненията на експерта, се установява, че към датата на извършване на контролната проверка, процесният електромер е бил в срок на метрологична годност, като първоначалната му проверка е била през 2016 година и че е монтиран през 2017 година, нов.Експертите указват още, че е налице вмешателство в параметризацията на СТИ – през измервателният уред е преминало количество електроенергия отчетено в невизуализирани регистри 1.8.3 и 1.8.4, което не е отчетено във визуализираните регистри. Количеството ел. енергия, натрупано в невизуализираните регистри е доставено до обекта и съответно потребено.

Установеното от БИМ, че електромерът отговаря на изискванията за точност при измерване на електроенергия, означава, че измервателният уред измерва консумираната ел. енергия с допустима точност, т.е. цялата преминала ел. енергия през СТИ е измерена точно, в т.ч. и на потребената и неотчетена ел. енергия натрупана в невизуализиран регистър 1.8.3 и 1.8.4 . Това количество се съдържа и в сумарния регистър. Неправомерното софтуерно въздействие е могло да бъде извършено във време - интервала от монтирането на СТИ на обекта до датата на демонтажа му. Това е станало възможно в резултат на софтуерна настройка на СТИ, позволена от производителя при въвеждането на определена парола за достъп, която е довела до режим на работа на СТИ, който е несъответстващ с вътрешните правила на „Енерго-Про Продажби“ АД.Намесата в случая е осъществена с помощта на комуникация през инфрачервения порт на електромера и резултат от волеви човешки действия с определена цел, а не резултат от техническа грешка.**Вещото лице изрично посочва, че процесното количество енергия**

може да се потреби за посочения период от време.

При тези данни виждането на съда е следното:

В тежест на ответника по отрицателния установителен иск е да въведе в процеса и да изчерпи всички основания, на които твърди, че вземането му е породено и съществува в отричания от ищеца размер. Прието е в съдебната практика, че правоотношенията между енерго - снабдителното предприятие и крайния потребител за доставена електроенергия, са договорни, за доставка /продажба/. Договорът има специфичен предмет, но за неуредени в ЗЕ случаи, следва да се прилагат общите правила за продажба – чл. 183 и сл. от ЗЗД, съответно гл. XXII от ТЗ, когато сделката е търговска. Така, купувачът дължи заплащане на действително доставената и потребена от него електроенергия, на основание чл. 200 от ЗЗД. От това следва, че когато е допусната грешка и е отчетена доставка в по-малък размер и, съответно е заплатена по - малка цена от реално дължимата, купувачът дължи доплащане на реално доставената му електроенергия /в този см. Решение № 107/26.11.2020г. по гр.д. № 1096/2020г. на ВКС, III ГО/. Без значение е дали има виновно поведение у потребителя за неточното отчитане на действително доставената електрическа енергия, важното е какво количество действително е потребил, като дължи цена за цялото. При установено софтуерно въздействие върху СТИ, в резултат на което дължимите от потребителя суми са начислени не според реално доставената в обекта електроенергия, за доставчика възниква вземане поради разликата между измереното и реално доставеното количество електроенергия. При липса на специална правна уредба /преди приемането на ПИКЕЕ и при отмяната на ПИКЕЕ с решение на ВАС, обнародвано в ДВ/ задължението на потребителя да заплати реално доставено количество електроенергия в обекта намира правно основание в договора за покупко-продажба между потребителя и доставчика. При наличие на действащи ПИКЕЕ дължимото от потребителя се изчислява според предвиденото в тях /в този смисъл решение № 21/01.03.2017г. по гр.д. № 50417/2016г. на ВКС, I ГО, решение № 150/26.06.2019г. по гр.д. № 4160/2018г. на ВКС, III ГО, решение № 124/18.06.2019г. по гр.д. № 2991/2018г. на ВКС, III ГО, решение № 160/31.12.2020г. по гр.д. № 1174/2020г. на ВКС, IV ГО и др./. Правилно ВРС в конкретния случай е приел, че между страните е налице валидно възникнало облигационно правоотношение по покупко-продажба на електроенергия, регламентирано от ЗЕ. Ответникът е лицензиран доставчик, а ищецът – потребител на ел. енергия за битови нужди, присъединен към електропреносната мрежа, обслужвана от ответника. В. е битов клиент по смисъла на § 1, т. 2а от ДР на ЗЕ и дължи да заплаща на ответника само цената на електроенергията, която реално е доставена в обекта. Спорен между страните е въпроса доколко по силата на договорното правоотношение за ищеца е възникнало задължението за плащане на сумата 2583.23 лева – разлика между доставеното и отчетено количество електроенергия за периода 28.06.2017 година до 27.06.2018 година.

Също в тежест на ответното дружество е да докаже тази количествена разлика, респ. възникналото вземане от разликата в стойността на доставеното и начисленото в задължение на ищеца битов потребител. От

писмените доказателства по делото, както и от заключението на новата СТЕ приета пред ВОС, което съдът кредитира като обективно, компетентно дадено и неоспорено от страните, е установено, че в конкретния случай в обекта на потребление на В. е монтиран нов електромер, със съответните **НУЛЕВИ** показания по дневната и нощна тарифи. При това положение, съдът приема, че бидейки монтирано ново СТИ, към датата на монтажа невизуализирания регистър т.нар. **Тарифа 1.8.3 и 1.8.4 са имали нулеви показания, т.е. натрупването в нея се е състояло след монтиране на СТИ в процесния обект.** При метрологичната експертиза е установено, че измервателният уред измерва консумираната ел. енергия с допустима точност, т.е. цялата преминала ел. енергия през СТИ е измерена точно, в т.ч. и на потребената и неотчетена ел. енергия натрупана в невизуализирания регистър 1.8.3 и 1.8.4, като това количество се съдържа и в сумарния регистър. При контролна проверка и софтуерно четене е установена намеса в тарифната схема на електромера, вследствие на която действително потребената енергия се разпределя и в невизуализираната за редовен отчет тарифа 1.8.3 и 1.8.4. Неправомерното софтуерно въздействие е могло да бъде извършено във време-интервала от монтирането на СТИ на обекта до датата на демонтажа му. Това е станало възможно в резултат на софтуерна настройка на СТИ, позволена от производителя при въвеждането на определена парола за достъп, която е довела до режим на работа на СТИ, който е несъответстващ с вътрешните правила на „Енерго-Про Продажби“ АД. Софтуерната намеса в случая е осъществена с помощта на комуникация през инфрачервения порт на електромера и е резултат от волеви човешки действия с определена цел, **а не плод на техническа грешка.** Установено е от друга страна, че количеството ел. енергия, представляващо разлика между доставеното и отчетено количество електроенергия за периода 28.06.2017 до 27.06.2018 година определена за заплащане е в рамките на допустимото количество, т.е. може да се достави, съответно потреби в този период с оглед техническите параметри на присъединителните съоръжения и техния допустим продължителен ток на захранващите проводници съгласно експертното заключение, прието по делото, като количеството ел. енергия, натрупано в невизуализиран регистър 1.8.3 и 1.8.4 е реално преминало през измервателната система на СТИ, същото количество е доставено до обекта и съответно действително потребено от потребителя. Следователно, при валидно обвързващо страните продажбено правоотношение, по силата на което доставчикът реално е доставил количества ел. енергия, натрупани в невидими за редовен отчет регистри на СТИ, които количества доставими и потребими в сочения период са и реално доставени и потребени от потребителя, то за доставчика е възникнало вземане под формата на цена на разликата между редовно отчетеното количество ел. енергия и реално преминалите и използвани от ищеца количества ел. енергия за същия период. Преминалите и реално потребени количества ел. енергия в невидимия регистър е установено от заключението на метрологичната експертиза, а съгласно заключението на първата СТЕ и новата също пред ВРС, стойността им е оценена по приравнени цени, определени за

технологични разходи. Ето защо е ирелевантно каква част от тези количества следва да се причислят към дневно, съответно каква – към нощно потребление. По изложените съображения съдебният състав приема, че претендираната от ответника цена за ползвана в обекта на ищеца ел. енергия, като разлика между отчетено количество и такова, което не е отчетено при редовен отчет, но е реално потребено от потребителя в исковия период, е дължима на основание договорното правоотношение между страните, а предявеният отрицателен установителен иск като недоказан по основание следва да се отхвърли. Решението на ВРС, с което искът е уважен следва да се потвърди. С оглед изхода на спора и на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК въззиваемото дружество има право на поискани разноски – 516 лева, по Списък.

По тези съображения, ВОС,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 260302 от 07.06.2022 година постановено, по гр.д. № 1888/2021 година, по описа на ВРС, четиридесет и втори състав, **в частта**, с което е бил уважен предявения от „Енерго Про Продажби“ АД, против А. Л. В. отрицателен установителен иск за ПРИЕМАНЕ ЗА УСТАНОВЕНО между страните по делото, че В. дължи на дружеството сумата от 2 583.23 лева, представляваща стойност на потребена ел енергия за периода 28.06.2017 година до 27.06.2018 година, за която е била издадена фактура № 0280914615 от 10.06.2019 година за обект на потребление ***.

ОСЪЖДА А. Л. В., ЕГН ***** да заплати в полза на “Енерго-Про Продажби” АД ЕИК 103533691 със седалище и адрес на управление: гр. Варна, Варна Тауърс - Г, бул. Владислав Варненчик №258 сумата от 516 лева /петстотин и шестнадесет / - с ДДС, лева, представляващи съдебно деловодни разноски, пред ВОС, на основание чл.78 от ГПК.

В останалата му част решението е влязло в сила.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____